

ENTREVISTA A ROSA ALCÁCER, FARMACÈUTICA DE LES COVES

El farmacèutic ha sigut i és una persona amb una tasca important, que té molta repercussió en els veïns. Dintre un poble xicotet com el nostre, fins i tot s'ha considerat al farmacèutic, al boticari, com un membre d'allò que anomenàvem "forces vies". Rosa Alcácer, la nostra boticaria, està molt lluny de tot això. Però al front de la farmàcia farà 10 anys.

"Vaig començar treballant al llarg d'un any amb Rafael Traver, el titular anterior. Després varem aplegar a un acord amb la venda de la seua farmàcia i acíestic. De vegades quan ho penso crec que he tingut sort, estava a lloc adequat en el moment adequat. Quan vaig començar la carrera no em podia imaginar de farmacèutica al poble del costat".

- Com va ser això d'estudiar farmàcia?

Tenia clar que volia fer una carrera de ciències era el que més m'agradava. Medicina era massa vocacional i a mi no m'agradava. Finalment em vaig decidir per farmàcia.

Vaig començar a 1980, a les hores no estava gens massificada, era una carrera minoritària que exigia una nota mitja determinada, i prou. De tota manera eren pocs els que aconseguen la llicenciatura comparats amb els que començaven. En primer curs ja es despenjaven molts. A mi em va constar set anys. Em va tocar treballar força, però recordo els anys d'estudiant a València amb molt d'afecte,

València per a mi és una ciutat entranyable.

- Et vas plantejar alguna altra eixida que no fóra esta?

No em va donar temps. Vaig estar un any a l'atur que vaig aprofitar per a fer curssets i altres coses i després ja vaig començar a treballar amb Rafael Traver com he dit abans. De tota manera la gent de la meua promoció no va tenir molts problemes de feina, tots han tingut alguna eixida, que no té que ser necessàriament el tenir una farmàcia, potser l'ensenyament, els laboratoris etc..

- A tu t'agrada el camí que vas elegir?

Molt. No tots els que fan la carrera tenen la sort de poder tenir una farmàcia. Encara que la feina del farmacèutic té els seus inconvenients com tot.

- Quins inconvenients?

Be, nosotres tractem molt amb la gent i això encara que és molt gratificant de vegades també pot ser una dificultat. A més a més es pot dir que ens limitem quasi a vendre productes ja no es preparen fórmules com abans, les cases comercials l'ho donen fet. Jo ja faig molt poc de tot això. També he deixat de fer analítica, ara el Centre de Salut ofereix un servei per a analítiques que és molt bó. En síntesi podem dir que la tasca de l'antic boticari s'ha anat reduint al que he dit abans. Però també fem altres funcions fora de la farmàcia.

- Quines són eixes funcions?

A banda de portar l'oficina

de farmàcia, som també Inspectors Farmacèutics Municipals, i fem eixa feina d'inspeccions sanitàries com delegats del Servei Valencià de Salut. Inspeccions sanitàries de piscines, de la xarxa d'aigua potable etc., dintre el col·lectiu de farmacèutics som molts els que ens agradaria que estes dues funcions es separaren, es crearien més llocs de treballs i es faria millor la feina. Es podrien agrupar alguns pobles, per exemple agafant mapa de les àrees de salut i que un professional fera la tasca d'inspecció a tots els municipis inclosos a l'àrea.

- Hi han més coses que canviaries d'esta professió?

Sí, hi han algunes coses que no funcionen massa bé, com ara per exemple els traspassos de farmàcies; no hi ha una normativa que ho regule d'una manera clara i d'esta manera es dona facilitat a l'especulació, es fan operacions de compra-venda molt exagerades. Es calcula el que fa en Seguretat Social a l'any i després es valora el que hi ha a l'establiment però a partir d'ahí hi ha molta llibertat i això no és bo.

- Com valeres la reducció que se vos va fer dels percentatges de beneficis de vendes per Seguretat Social?

Va ser d'un 3% als distribuïdors i d'un 2% per a nosaltres. Qualsevol reducció dels beneficis es roïna per al treballador però tampoc puc dir que la reducció fóra massa forta per al col·lectiu.

- És pesat portar l'única farmàcia d'un poble, estar sempre a disposició, sempre de guàrdia?

Viure al mateix lloc on tens la farmàcia és còmode per un

costat, però té alguna dificultat, de fet jo m'ho vaig plantejar a l'hora d'instal·lar-me, però he de dir que la gent en general no sol abusar. Saben que tinc un horari i el respecten. Pel que fa a les guardies tenim un acord entre els pobles de Salzedella, Tirig, San Mateu i Les Coves però per circumstàncies d'uns o d'altres no posem en pràctica una roda de torns i cada un al seu poble dona el servei el millor que pot. Jo tinc la ventaja que està immaculada i amb dues persones es pot donar millor servei.

- Com va ser instal·lar-te ací a Les Coves?

Mira jo sóc de poble, m'agrada viure a un poble no canviaria per res la qualitat de vida que tenim ací. A més a més Les Coves té moltes avantatges, està ben comunicat, prop de Castelló, de la costa, bona carretera i sobretot la gent és molt oberta i tolerant. Realment em sent molt a gust ací, en la meua faena, en la meua casa. Em trobo integrada entre els covarxins, crec que m'han acceptat bé.

D'això, Rosa en port estar segura, no sols t'hem acceptat, també et considerem un covarxina més, vilanovina de naixement però covarxina d'adopció.

